

ת"פ 22371/09 - סלמאן אלסיד, עימד אלסיד נגד עיריית יבנה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 16-09-22371 עיריית יבנה נ' אלסיד ואח'
תיק חיזוני: מס' תיק חיזוני

מספר בקשה: 9

בפני	כבוד השופטת אושריה הובר היימן
מבקשים	1. סלמאן אלסיד 2. עימד אלסיד
נגד	עיריית יבנה
משיבה	

החלטה

לפני בקשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשנ"ב 1982 (להלן: "החוק").

כתב האישום מיחס לנאים עבירה של איסור לכלוּר והשלכת פסולת ברבים, לפי סעיפים 2 ו-13(ג)(א) לחוק שמירת הניקיון תשמ"ד 1984, יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין תשל"ז 1977, ועבירה של השלכת פסולת באתר שאינו מורשה, לפי סעיף 7(ד) ו-13(ב)(4) לחוק שמירת הניקיון, תשמ"ד 1984, יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין תשל"ז 1977.

תשובה המבקשים לאישום טרם ניתנה.

במסגרת הדיון שהתקיים ביום 28.02.17, העלו המבקשים טענות בדבר אכיפה ברורנית, שעה להטענתם מחומר החקירה שהועבר לעונם. בפרט נטען טענות, באשר להתנהלות המשיבה ביחס לחברת המפעילה את אתר ההשלכה, חב' מילאנו. הטענות הושמו במקביל, גם בתיק המתנהל כנגד נאים אחרים המוצגים ע"י ב"כ הנאים ובנסיבות דומות (ת"פ 16-09-22416).

בבסיס הבקשה שלפני, עתירת המבקשים כי בית המשפט יורה למשיבה להעביר למשיבם לידיים פרטים של האנשים, הנהגים והמשאיות שהוגשו כנגדם כתבי אישום בעניין השלכת פסולת באתר במהלך השנים האחרונות. כמו כן, נדרש, כי בית המשפט יורה למשיבה להציג "רשימת חומר חקירה" שנאסף בתיק הקשור המתנהל כנגד חב' מילאנו, במהלך השנים 2012-2014, כל חומר מודיעיני שנאסף או נרשם בקשר לחבר' מילאנו לאורך השנים, כל זכ"ד ותרשומת הקשרים להחלטות לסגור תיקים של השלכת פסולת באתר מילאנו, מכל סיבה שהיא.

המשיבה טענה מצדה, כי אין מדובר בחומר חקירה, וכי חיוב המשיבה לאוסף את המידע המבוקש ולהעבירו לմבקשים, יטיל עליה נטל בלתי סביר וכל זאת לצורך "משמעות" של המבקשים. באשר לחומר הקשור לחב' מילאנו, טענה המשיבה כי החומר כולם הועבר לב"כ המבקשים, לרבות פרוטוקול הדיונים בתיק המתנהל כנגד החברה לפני בית משפט השלום בראשון לציון.

דין והכרעה:

כאמור לעיל, הבקשה הוגשה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982 (להלן: **חסד"פ**), המורה לתביעה להעביר לידי ההגנה כל מסמך הנכלל במסגרת המונח "חומר חקירה". בבסיסה של זכות העיון, העומדת לנאים על-פי סעיף זה ניצבת, בין היתר, זכות היסוד למשפט הוגן, המחייבת להעניק לנאים הזדמנויות מלאה להוכיח את הגנתו נגד המוחיש לו.

סעיף 74 לחסד"פ מאפשר לנאים לעיין בחומר חקירה המצויים בידי גורמי החקירה ורלוונטיים לכתב האישום. דא עקא, כאשר עסקין בחומר שאינו נמצא בנמצא, ישנו קושי בשימוש בסעיף 74 לחסד"פ כמקור לחיוב לגלוות מה שאינו קיים, או מקור לייצורו של החומר הנדרש (ר' בש"פ 7955/13 פלוני נ. מדינת ישראל [פורסם במאגרים], פסקה 15 "אי הממצאות החומר בידי רשות התביעה והחקירה מהו אינדיקטיה לכך של פני הדברים אין מדובר בחומר חקירה"). כמו כן, סיוג המידע המבוקש על ידי הנאים כחומר חקירה "הנוגע לאיושם" הבא בגדרו של סעיף 74 יטיל על התביעה להעביר לנאים, بد בבד עם העברת חומר החקירה, חומר שתוכנו והיקפו כלל אינם מוגדרים, יתרן שלא לצורך. מעבר להכבד ולנימול לא-מושכל של משבבים העומדים לרשوت המשפט, כאמור יהיה גם כדי להוביל - הלכה למעשה - לכדי היפוך של נטלי הראה, כך שהנטול להווכח העדר אכיפה בררנית יועבר לתביעה, מקום שהוא מוטל על פי דין, על הנאים.

הבחירה בין הגשת בקשה לפי סעיף 74 לבין הגשתה לפי סעיף 108 לחוק נדונה בש"פ 2242/16 מדינת ישראל נ' מזרחי [פורסם במאגרים] (להלן: **"ענין מזרחי"**). שם, נתבקש בית המשפט להורות על קבלתם של "כל תיקי החקירה וכרכי האישום שהוגשו על ידי רשות האכיפה ב - 3 השנים האחרונות בעניין הברחת ביצים מאזרוי הרשות לשטחי מדינת ישראל". לשם ביסוס טענתו של הנאים בדבר קיומה של הגנה מן הצדק, לרבות טענה בדבר אכיפה בררנית.

בעניין מזרחי, ביטל בית המשפט העליון את החלטת בית משפט המחויז שהורטה על העברת המידע המבוקש, בקביעו כי **"מרחיבת ככל שתהיה הפרשנות הנהוגת** [סעיף 74 לחסד"פ - א.ה.], **מקובלת עלי טענת העוררת כי תנאי יסוד לتسويgo של חומר כ"חומר חקירה"** הוא כי הוא נוגע **לאישום שבידי התובע אשר מפניו צריך הנאים להתגונן**, **כעולה מלהנו של סעיף 74**. כפי שהובהר בעניין שינר [בש"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' שינר (פורסם בנבבו, 23.1.2014) - א.ה.], הכוונה היא לחומר אשר יש לו זיקה להלין הפלילי ולאישום שבסוגתו הוא מבוקש ... כמו גם לחומר שהتبיעה הסתמכה עליו - למצער באופן עקיף - בבססה את האישומים הפרטניים שייחסו לנאים. בהתאם לאמת המדינה האמורה סבורני כי גם אם ננקוט גישה "ליברלית" החומר המבוקש על ידי המשיב אינו יכול להיחשב כ"חומר חקירה" כאמור בסעיף 74 לחסד"פ באשר אין הוא קשור לתשתית הראיתית שעלייה מבוססת האישום...".

בהתאם כאמור, מקובלת עלי טענת המשיבה, כי הנתונים אוטם עותרים המבקשים לקבל אינם מהווים "חומר חקירה", בין היתר, היות והמשיבה לא הסתמכה ולא התבessa עליהם לצורך הגשת כתב האישום. לפיכך, המסלול של סעיף 74 לחס"פ אינו מתאים בנסיבות המקירה דן. שחררי, החומר המבוקש אינו בבחינת הגרעין הקשה של חומר חקירה ואין נוגע לראיות שנאסו נגד הנאים הפסיכיים במקירה הפסיכי (ראו: בש"פ 08/0593 פלוני נ' בית ספר אל מאמוני לבנות, פסקה 12 (פורסם בנבו, 20.12.2008)). החומר המבוקש הוא בפריפריה של הריאות ונוגע לתפקידה של התביעה כמפורט על מדיניות העמדה לדין כלל. זאת ועוד, כפי שנקבע בש"פ 13/8252 מדינת ישראל נ' שינר, נקודת המוצא בבחירה המסלול הראי היא טכנית: "**אם החומר נמצא בידי התביעה יכול סעיף 74 לחס"פ, ואם החומר אינו בידי התביעה יש להעדיף את סעיף 108 לחס"פ.**"

לענין זה, ר' גם בש"פ 2565/17 מ"נ. פלוני (17.05.11), דברי כב' השופט מוזע כי:

"**בchaluta basher l'mesulol ha'nkon lebhachinat bkhsha l'chomer chakira yish latat at hadat shelosh abchonot ralbeniot: ha'achat, abchona bein chomer chakira ha'matzui b'idi hataiva ao gorumi chakira lebin chomer ha'matzui b'idi gorum chizoni; ha'shniya, abchona bein chomarim sh'erlbeniot sh'leham l'k'tab ha'i'shom ha'yisraha v'mobekhet lebin chomarim ha'matzu'im b'perifriah hrachoka shel hizika l'k'tab ha'i'shom am b'k'all; shelishit, abchona bein chomer chakira "regil" lebin chomer chakira legavio matu'orot she'ala shel chisyon, stutotouri ao fiskiti, chashifuto ulolah lefgeu b'chisyon, b'zochirot korbani ha'ubira v'ba'introsim moganim shel zeddim shel shelshim.**"

די באמור בכך לדחות את הבקשה.

למעלה מן הצורך, אבחן האם יש לחיב את המשיבה להמציא את המתוונים הנדרשים, בהתאם להוראות סעיף 108 לחוק?

סעיף זה קובע, כי: "**בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיזמת בית המשפט, למצוות על עד שהזומן או על כל אדם אחר, להמציא לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותן מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו.**".

לдин, גם לפי בחינת הבקשה לפי סעיף 108 לחוק, מובילה למסקנה כי דינה להידוחות מן הטעם הפשט שהמבקשים לא הניחו תשתיית ראייתית ولو המינימלית ביותר הנדרשת לשם ביסוס בקשה. ר' לענין זה, למשל, ע"ח (מחוזי מרכז) 1473-10-15 זייפר בע"מ נ. עיריית נתניה (2016.02.07), שם הסיק בית המשפט, כי -

"**העליה מן הפסיקה הוא כי נאשם זכאי לקבל נתוניים סטטיסטיים בדבר מדיניות העמדה לדין, על מנת שיוכל לטעון לאכיפה ברווחת הגנה מן הצד. זכות זו תקום לנאשם רק לאחר שיוכל להצביע על תשתיית ראייתית ראשונית וראוי שלא להכביר ברמת ההוכחה הנדרשת בהקשר זה.**"

אמנם, נקודת המוצא לבקשת נתוניים מה התביעה לשם ביסוס טענה של אכיפה ברווחת צריכה להיות ליבורלית, מן הטעם שהנתוניים הבולדיים מצויים ברשות התביעה ואין מקור זמן אחר למידע (ראו דברי כב' השופט גורניס (כתוארו אז) בע"מ 2398/08 מדינת ישראל- משרד המשפטים נ' סgal, פ"ד סד(3) 666 (2011); דברי כב' השופט ד'

ברק-ארץ בעע"מ 12/1786 ג'ולאיי נ' מדינת ישראל - המשרד לביטחון פנים, פסקה 30 (פורסם בnbsp;, 30.11.2013). ואולם, אין די בטיעון בעלמא ויש צורך בהנחת בסיס ראשוני לחשד לקיומה של תוכאה מפללה. ללא הנחת תשתיית כזו, המסקנה היא שיש לקבל כל בקשה לקבלת נתונים, ותוכאה זו אינה מתקבלת על הדעת. במקרה שלפנינו אף תשובה לאישום טרם ניתנה, ולפיכך מילא לא הונחה תשתיית ראייתית, ولو מינימלית, לביסוס הטענה כמו גם לכך שה蛮קשים פועלו בשקייה רואה להנחת תשתיית ראייתית כאמור לחשד בדבר קיומה של אפליה פסולה.

ב"כ המבקשים, אמנם טען לנוטמים מתוך חומר החקירה, המעידים לכאותה על מקרים נוספים של השלת פסולת באתר, ע"י גורמים אחרים, אולם לא די באמור בכך להקים תשתיית ראשונית לטענה כי אותם גורמים באותה "קבוצת שווים", כי מתקיים בהם אוטם מאפיינים או מאפיינים דומים לנאים, ולא פורטו פרטי הדמיון המהווים עילה להשוואה.

באשר לטענות ביחס לחבר מילאנו, טוען ע"י המשיבה כי מתנהל נגדה הליך פלילי, כי מלאו חומר החקירה באותו תיק, לרבות כתוב האישום ופרוטוקול דיןיהם בהליך המתנהל, והועבר למבקשים. ככל שלענין זה, טוענים המבקשים כי יש להעיבר לידיים מסמך ספציפי שלא הועבר, והוא עליהם להגיש בקשה פרטנית לעניין זה.

מן הנימוקים המפורטים לעיל, אני קובעת כי דינה של הבקשה להידוחות.

כל שה蛮קשים ישבו ויעלו את הבקשה במהלך בירור האשמה ומידה ויונח בסיס משפטי ועובדתי שיצדק עיון נסף בטענותיהם, ישוב בית המשפט ויבחן את הבקשה, פעם נוספת.

המציאות תשלח החלטה לצדים.

ניתנה היום, כי תשרי תשע"ח, 10 אוקטובר 2017, בהעדר
הצדדים.